

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

Entrevista Tere Almar

Directora artística sortint de la Fira Mediterrània de Manresa. La del novembre passat va ser la seva darrera fira. Però ningú, fins fa deu dies, no li va dir, directament, que la rellevarien. Satisfeta per haver pogut tirar endavant un projecte «personal», Almar se'n torna a l'Ajuntament de Mataró

«Intueixo que el meu discurs sobre cultura popular ara no interessa al nou govern»

► Tere Almar explica quines creu que són les raons per les quals la Generalitat ha decidit no fer-li confiança i no renovar-li el contracte al capdavant de la direcció artística de la fira manresana ► Per a la tècnica, mantenir el mateix model no és factible

Susana Paz
MANRESA

■ Assegura que ja feia temps que ho intuïa. Que tenia la sensació que la Mediterrània del 2011 seria, per a ella, la darrera. Recorda un article de premsa (diari Avui) en què s'assegurava, al final del darrer certamen, que Lluís Puig, director del Centre de Promoció de la Cultural Popular i Tradicional Catalana (CPCPTC), es mostrava d'acord en la seva continuïtat. Cert que a ella això li va refermar la voluntat de continuar, com va explicar a aquest diari. I cert, també, que a la interessada ningú no li havia dit ni que sí, ni que no. Fins fa 10 dies. Tere Almar (Mataró, 1957) deixarà l'abril la direcció artística de la fira manresana. Ho fa amb «l'autoestima molt alta per haver tirat endavant un projecte personal, una aposta molt arriscada». Se'n va convençuda que no havia esgotat el seu discurs, però que «quan ets un càrrec de confiança, és lícit que si no creuen en el teu projecte no t'el renovin».

■ No creure en el seu projecte. És el que li diu Lluís Puig per no renovar-li el càrrec?

■ Em diu que he fet una feina brillant, un projecte que està molt bé, però que hi ha raons polítiques pel mig que fan aconsellable que no renovi. I que volen obrir un concurs públic per cobrir la plaça.

■ Lluís Puig va qualificar de «rumor» que des de l'Ajuntament de Manresa es volgués un director artístic de la ciutat.

■ Sí, han corregut aquests rumors.

■ L'alcalde, però, ho va negar rotundament. Què en pensa?

■ Jo crec que l'alcalde és honest.

■ Així, quina és la seva explicació per al relleu?

■ Intueixo que el que jo he aportat a la fira de reflexió i discurs sobre la contemporaneïtat de la cultura popular ara no és ni prioritari ni interessa al CPCPTC. Però també penso que si ja era clar que el model no

Tere Almar, abans de començar la darrera fira, a la seva ciutat, Mataró

agradava, el relleu s'hauria d'haver comunicat en la darrera roda de premsa de la fira. Hauríem guanyat en transparència!

■ Però, segons la Generalitat, el model s'ha de mantenir.

■ Mantenir el mateix model és impossible. En aquesta fira hi he posat el meu segell, la meva ànima i la meva ideologia. Personalment, vaig agafar l'esperit del Jordi Bertran [actual gerent de la fira], i li he donat la meua mirada. Si tu et presentes o et trien per a una direcció artística, el que vols és impregnar-la amb la teua marca. Si vols continuar un model ja prefixat no et cal una direcció artística, un tècnic executor, seguint directrius, ho pot fer perfectament.

■ Vostè continuarà fins l'abril?

■ Tinc l'encàrrec de continuar fins llavors. El gener obrim el període de convocatòria de propostes. El que no faré serà comprometre'm a res que hagi de decidir

una altra persona.

■ La Mediterrània perilla?

■ De fires n'hi ha diverses, i si es buida de contingut pot quedar integrada per altres certamens. En ser la germana petita, algú podria veure-s'hi temptat. Ha passat de ser poc coneguda a situar-se darrere Tàrraga. Si es buida de contingut, pot caure en la indefinició d'altres certamens.

■ Però no era, al costat de Vic i Tàrraga, una fira estratègica per al país?

■ L'actual Govern no ha definit encara quina és la seva aposta per les fires estratègiques del país. De moment, ha apostat clarament per dos festivals privats: el Sònar i el Primavera Sound. Ara tocava definir, com va fer l'anterior Govern, el nou mapa. Per a què serveixen Vic, Tàrraga, Manresa, Igualada... i com han de mantenir-se perquè la industrial cultural del país pugui projectar-s'hi.

■ Si el model no agradava,

el relleu s'hauria d'haver

comunicat al final de la fira.

Hauria estat més transparent»

■ Jo no faria un concurs

públic. Si vols una fira d'una

determinada manera, has de

pensar en un nom determinat»

■ Quan vaig arribar, la

Mediterrània era per a molta

gent la fira de l'espardenyeta.

Volia trencar aquesta imatge»

■ La Fundació Fira Mediterrània desapareixerà?

■ No ho sé. Si amb la llei Omnibus, el CCPTC es desfà i passa a ser un organisme del departament de Cultura, es probable que la fundació no sigui útil.

■ S'hauria de crear un nou ens, com insinuava l'alcalde, Valentí Junyent?

■ Podria ser. No té perquè ser dolent sempre que hi hagi els mínims recursos perquè la fira no baixi a segona divisió. A la Mediterrània hi ha un molt bon equip: eficaç, emprenedor i entusiasta. Si es trenca o se separa l'equip, és evident que els resultats no poden ser els mateixos.

■ L'Ajuntament de Manresa s'hi ha d'implicar més?

■ Ampliar la col·laboració, sí. No tot és qüestió de diners, sinó d'aportar serveis.

■ Que la fira fes una passa enre, què voldria dir?

■ Deixar de tenir el gruix de professionals perquè la programació és poc atractiva o perquè ja la poden trobar a altres fires.

■ Què creu que ha aportat vostè a la Mediterrània?

■ Quan vaig arribar la Mediterrània era una fira *significada*.

■ Què vol dir?

■ Que per a un ampli sector de gent era la fira de l'espardenyeta.

Jo estava convençuda que s'havia de trencar aquesta imatge, aquest estereotip. Jo volia transmetre, a través del discurs, de la figura de l'artista convidat, que la cultura popular s'ha de viure amb normalitat i mostrar que creadors importants del país la veuen i la viuen així. He provat que la Mediterrània fos una fira amb personalitat pròpia, amb una ànima determinada que la diferenciés de les altres.

■ Què no s'ha de perdre?

■ La normalitat que s'ha volgut transmetre de la cultura popular contemporània. No s'ha de retrocedir, en això.

■ No tornar a l'espardenyeta?

■ El relleu sempre és lícit. Jo no he amagat mai els meus posicionaments i he tingut una estètica de programació molt determinada. El que passa en aquest país és que moltes vegades la ideologia política està per sobre dels projectes culturals. Cada govern nou prova de canviar el de l'anterior. I això ho puc dir perquè fa més de 25 anys que treballa a l'empresa pública. Ens caldria un gran pacte per no haver de començar sempre des de zero.

■ Què demanaria al concurs públic per trobar una nova direcció?

■ Unes bases que especifiquessin quin ha de ser el perfil del director artístic i què s'espera d'ell.

■ Creu que els qui decideixen tenen clar quin perfil volen?

■ Penso que saben el que no volen. I el que volen, si ho saben, no ho han explicat.

■ Però vostè faria un concurs públic?

■ No.

■ Per què?

■ Crec en gent concreta que pot fer projectes concrets. De vegades hi ha massa teoria i poca pràctica.

■ Què vol dir?

■ Que si vols la fira d'una determinada manera, has de pensar en un nom determinat.

■ Vol dir que ja hi ha un nom pensat malgrat el concurs?

■ Aquesta és una pregunta per als responsables polítics.